JACOBSSONS
Rikspatent
GIVER DET MESTA BRÖDET
AV DET MINSTA MJÖLET
HALMSTAD

KVINNORNAS TIDNING

Blusen
skall, för att kunna tvättas om och om igen och ändock se fräsch ut, tvättas med
Gummans
FLINGOR
Fabrikanter A.-B. EMBOTH & Co., Göteborg.

N:o 43. 5:te årg. 25 Oktober 1925.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
» sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: *Götabergsgatan 2, Göteborg.* Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6:—. 1/2 år Kr. 3:50. 1/4 år Kr. 2:—.
Lösnummer 15 öre.
Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1925.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag.
Protesten.
Vad är husmoderns arbete värt?
Sant. Av Ragna Peters.
Bortom gravarna. Dagny Petschler.
Teater.
Omkring den 24 Okt.
Inga blondiner mer.
Insändarnes spalt. Vad en äkta man är värd.
Margarin.
Allahs vilja. Roman av Kathlyn Rhodes.

——::——

Utlandskrönika
i sammandrag.

Locarnokonferensen har avslutats efter att lyckligen ha utfört sitt viktiga uppdrag "att utfinna medel att skydda de berörda folken för krigets gissel och att sörja för en fredlig lösning av de tvistigheter av alla slag, som eventuellt kunna uppstå mellan några av dem".

Överenskommelsen omfattar följande fördrag och överenskommelser:

Ett fördrag mellan Tyskland, Belgien, Frankrike, Storbritannien och Italien,

ett skiljedomsavtal mellan Tyskland och Belgien,

ett skiljedomsavtal mellan Tyskland och Frankrike,

ett skiljedomsfördrag mellan Tyskland och Polen,

ett skiljedomsfördrag mellan Tyskland och Tjeckoslovakiet.

Dessa urkunder ha redan nu erhållit slutgiltig lydelse. Representanter för respektive makter skola sammanträda i London den 1 december i år för att verkställa det formella undertecknandet av samtliga fördragsurkunder.

I anslutning till ovannämnda texter till skiljedomsfördrag har Frankrike, Polen och Tjeckoslovakiet i Locarno överenskommit om avtal med syfte att ömsesidigt tillförsäkra varandra fördelarna av dessa fördrag.

Det ovanstående innebär, att Frankrike, Belgien och Tyskland ömsesidigt förbinda sig att icke börja krig och att obrottsligt upprätthålla Rhenområdets neutralitet. Denna överenskommelse garanteras av England och Italien och tillförsäkrar i lika hög grad Tyskland som Belgien och Frankrike de båda garantimakternas hjälp i händelse av överfall.

Överenskommelsen, Rhenpakten, ansluter sig till de konventioner enligt vilka Tyskland och dess grannar i väster och öster förbinda sig att hänskjuta alla eventuella konflikter till skiljedomstol.

Locarnouppgörelsen betyder utan tvivel en verklig lättnad i det europeiska läget, en politisk avspänning till fördel för freds- och försoningssträvandena.

Enligt en vid konferensen träffad muntlig överenskommelse har ingen av makterna gjort anspråk på att hava "segrat". Man understryker tvärtom, att det är ett verkligt *samförstånd* som uppnåtts.

Den franska, engelska och belgiska pressen ger öppet uttryck åt sin tillfredsställelse, men även de tyska tidningarne erkänna att Tyskland inhöstat betydande vinster under förutsättning att de av den franske och engelske utrikesministern under hand gjorda utfästelserna om Kölnzonens utrymning m. m. verkligen vinna respektive regeringars gillande.

Man hoppas att det vid Locarnokonferensen vunna resultatet skall möjliggöra en nedskrivning av Europas rustningar.

Frankrikes finansiella ställning är, liksom så många gånger förut, just nu mycket brydsam. Staten står inför stora utbetalningar bl. a. likvidering av in- och utländska lån, men saknar de härför erforderliga medlen.

Från England berättas om bättre tider för industrien. Fabriker som länge stått stilla börja nu sättas i gång.

En bulgarisk-grekisk konflikt har uppstått. Bulgarer överföllo en grekisk gränspost och blod flöt. Grekland har besvarat överfallet genom att låta trupper rycka in i Bulgarien. Det är antagligt att stormakterna skola veta att släcka denna gnista, innan den hinner bli en verklig krigsbrand.

——::——

Här och Där.

För ett trettiotal år sedan betraktades det kortklippta kvinnohåret som ett absolut säkert tecken på att ägarinnan var en rösträttskvinna.

Rösträttsbegäret måtte ändå inte ha suttit i det korta håret. Se dagens shinglade unga dam! Vem misstänker väl *henne* för att intressera sig för samhällets angelägenheter?

*

Förr i världen fick en ung flicka lära att hon utomhus skulle vara väl klädd och *så*, att hon icke föll i ögonen. Därför gick hon med en klädning som stötte i trottoaren.

Hennes unga medsyster av i dag får lära alldeles detsamma. Det är därför hennes klädning slutar vid knät.

Tillvaron är rätt gåtfull.

*

En Londonteater har på sitt program haft en pjäs av Bernard Schaw. Handlingen spelar i en förgången tid och skådespelerskorna voro klädda efter det dåtida modet. För att få "midja" måste de använda styva korsetter med starka snören. Efter en vecka fordrade de att få återgå till de modärna toaletterna och en av dem sade:

"Nu förstår jag varför alla gamla kvinnoporträtt se så sura ut. Kvinnorna *då* kunde i sina av de förfärliga korsetterna inklämda lungor icke magasinera tillräckligt med luft för ett skratt, nej, inte ens för ett leende".

——::——

Protesten.

För någon tid sedan hände det på en teater i London, att en medelålders dam bland publiken under en mellanakt reste sig upp och i ungdomens namn protesterade mot det stycke som spelades:

— Det är pjäser som denna vilka fördärva våra unga söner och döttrar — — — —

Under publikens skratt och instämmanden tillropade henne en herre i hetsig ton:

— Och ni, ni fördärvar det nöje, som vi betalt för. Ni har inte här att göra. Ut med er! Ut — ut!

Och hon gick.

— — —

Nu har en liknande episod utspelats också i en teatersalong i Göteborg.

Simson och Delila gavs. Efter andra aktens ridåfall reser sig en dam på parkett och protesterar mot pjäsen såsom varande omoralisk.

De omkringsittande tysta ned henne, en polisman skyndar fram och antecknar hennes namn, och när ridån efter nästa akt går ned, deklarerar publiken sin ståndpunkt i denna egendomliga strid genom frenetiska applåder.

Den relation dagstidningarne gav av händelsen var icke skriven av ögonvittnen. Därtill var den alltför färglös, alltför litet sägande. Notiserna ha kastats ner efter hörsägen, kåserierna gjorts på fri hand.

Vem var damen? Man visste det icke. Vad yttrade hon? Det hade man icke reda på. Vad sade publiken? Det kände man icke till.

Dunklet över händelsen skingrades först sedan den ifrågavarande damen ånyo framträtt inför offentligheten denna gång med en protest i tidningarne så lydande:

Öppen fråga till dem det vederbör.

Är en stadsunderstödd teater underkastad censur?

Jag anklagar ännu en gång "Simson och Delila".

Må en jury tillsättas, som efter paragrafen "Tukt- och sedlighetssårande" juridiskt bedömer pjäsen.

Skattebetalarne torde kunna begära detta.

Hulda Mattsson.
Utbynäs.

Fru Mattsson som tillhör en känd och aktad göteborgsfamilj gick till teatern i tro, att den pjäs som gavs var av allvarligt innehåll, liknande "Spelet om Envar". Det var de bibliska namnen Simson och Delila, som ingåvo henne denna föreställning. I stället utspelas inför henne Sven Langes modärna äktenskapsdrama.

Där publiken, en bildad och väl också granntyckt publik kväll efter kväll applåderat reser hon sig upp till en flammande protest och blir enhälligt nedtystad.

Hur kan samma sak ses på så olika sätt? Hur kan samma teaterpjäs utlösa så motsatta känslor?

— — —

Låtom oss kasta en blick tillbaka!

Några år före kriget gick en oceanångare till botten,

"Titanic"!

Skall väl detta namn någonsin utplånas ur deras minne, som en gång läste om den därmed förknippade olyckan? Otaliga sinnen fylldes av skräck, otaliga ögon av tårar. Otaliga händer knäpptes i bön för dessa okända, som därute på havet kämpade sin sista kamp — — —

Men kriget bröt in över världen och gjorde sina miljonskördar av unga liv. Det kom något vardagligt över lidandet. Varje dag avgav sin självklara rapport om strider och massdöd, om giftgaser, om bombardemang av fredliga städer, om hungerblockad mot kvinnor och barn, om jätteångare som borrades i sank — — —

Och allt efter som tiden gick blev denna tingens ordning allt mindre föremål för vår uppmärksamhet —

Vårt sinne har blivit oemottagligt för skräck, vårt hjärta för deltagande, vår hågkomst för onda minnen. En jordbävning någonstädes, ett krig på hundra mils avstånd, olyckor till lands och vatten och i luften — — När *gråta* vi? När *bedja* vi för andra?

"Titanic" — och *nu!* Äro vi väl samma människor?

— — — —

Det var en tid för icke länge sedan då redbarheten, rättrådigheten, pliktuppfyllelsen, dygden, blygsamheten syntes oss som det naturliga och självfallna, som *regeln,* och då vi förfärades över brottet och lasten — —

Men även på detta område ha vi blivit grovhudade.

Också här har under de senare åren varje dag avgivit sin liksom självfallna tidningsrapport från alla samhällslager om lösa seder, om bedrägerier, mord, uselhet och mänsklig förnedring.

Man berättar för oss varje gemenhet, tillräckligt stor för att falla under lagen, man för oss till varje plats, där ett brott blivit begånget, man föreställer för oss varje skälm och stackare med så ordrik glädje, att vi icke längre i minnet kunna hålla isär om de namn, porträtt och biografier vi erinra från pressen höra ihop med en jubilerande hedersman eller en straffad kältring.

Det har kommit något vardagligt och allmänt över det lumpna, det låga och onda. Ingenting i den vägen överraskar oss, ingenting berör oss, ingenting förfärar oss. Vi äro icke fördärvade men frostigt okänsliga.

Man kan vara övertygad om att skådespelet "Simson och Delila" icke i sensationssyfte valts av denna teater, som under årens lopp på sin spellista haft så många av den dramatiska litteraturens yppersta alster. Man har valt stycket som en pjäs bland andra pjäser. Och publiken har gått och sett pjäsen som den går och ser andra pjäser. Ingen har varit chockerad eller undrande. Ingredienserna här äro ingredienserna i hundratals lästa noveller och romaner och i filmerna. Man applåderade spelet, icke pjäsen.

Den dam som protesterade var icke på samma sätt härdad som publiken — det var allt!

Vilket oförglömligt minne det skulle varit att ha sett denna dam resa sig upp och uttala sitt.

— Jag anklagar!

Hur fann hon kraft att skjuta undan alla konventionella betänkligheter för att följa sitt samvetes röst? Hur vågade hon tala när hon såg in i dessa oförstående ansikten, i dessa fientliga ögon, när hon visste vilka grymma angrepp man skulle komma att rikta mot henne i skydd av de feghetens bålverk som heta tidningssignaturer?

— — — —

Damen på Londonteatern hade bakom sig en stor förnämlig kvinnoorganisation, och den ridderliga engelska pressen gav henne, utan att taga ställning till stridens föremål, en honnör för visat mod.

Damen på Lorensbergsteatern var ensam. *En* mot alla!

När man läser angreppen mot henne måste man fråga sig: Är det då något löjligt, något föraktligt hon gjort sig skyldig till?

Hon har velat försvara den ärbarhet, den blygsamhet hon ansett hotade. Detta drag har dock alltid betraktats som något av det bästa och finaste i kvinnans väsende. Vill verkligen tiden se detta drag utstruket från livets ansikte?

——::——

Vad är husmoderns arbete värt?

I tryck föreligger nu en samlad redogörelse för förhandlingarne vid tredje Nordiska Kvinnokongressen i Helsingfors i somras. Man finner här bl. a. fullständiga referat av många högintressanta föredrag som höllos under kongressen..

Vi tillåta oss att i något förkortad form återgiva det förträffliga, i enastående grad klarläggande föredrag fru Hedvig Gebhard höll över Husmoderarbetets nationalekonomiska betydelse. Husmödrarne bland våra läsarinnor skola däri finna en mängd klart formulerade beaktansvärda synpunkter.

En person, ett verk, en gärning, säger fru Gebhard, har intet absolut värde. En persons, ett verks, en gärnings betydelse kan värdesättas endast i relation till något annat.

Häri ligger orsaken — icke den enda, men en väsentlig — varför husmodergärningen värdesättes på så vitt skilda sätt, beroende på ur vilken synpunkt den ses.

Den med tungt arbete överlastade husmodern i småbrukarhemmet tillkommer ur privatekonomisk synpunkt helt annan värdesättning än lyxkvinnan i det storborgerliga hemmet. Att betydelsen av hennes gärning icke alltid inses och erkännes, minskar ju icke denna gärnings betydelse. Det ges så många olikartade husmodergärningar som det gives husmödrar.

Ända in till senaste tid har husmoderarbetet envist blivit värdesatt endast ur en dylik individuell, personlig, privatekonomisk synpunkt. Vårt problem gäller icke detta, utan spörsmålet gäller nu husmoderarbetets värde för eller — det kan ju ock sägas så — dess insats *i det helas liv.*

Ur vidaste synpunkt sett kunna vi väl säga, att kvinnans husmoderliga arbete är det, som framför allt *skapar* hemmet och att det sålunda är ett oumbärligt, väsentligt organ för den gemensamma kulturen. Men så lockande det än vore att betrakta husmoderarbetet ur denna vida synpunkt, synpunkten "hemmet är samfundets hjärta", så gäller det emellertid nu att ytterligare begränsa synvinkeln och fråga: vilken är husmoderarbetets plats i nationens ekonomiska liv, vilken värdesättning tillkommer det ur *nationalekonomisk* synpunkt?

Ännu för 50 år tillbaka hade detta spörsmål varit jämförelsevis lätt att besvara. Men husmoderarbetet för i dag är helt annorlunda än vad det var i går. Det har i grund förändrat karaktär. Fordom var det ett stort, tidskrävande och mödosamt arbetsfält och bildade åtminstone i de borgerliga hemmen en mångsidig, organisk helhetsvärld, inom vilken konsumtion och produktiv verksamhet möttes och åt vilket håll husmoderns personliga ingripande och ledning kunde giva en starkt personlig karaktär.

Nu har kökträdgårdarna, ladugårdarna, svinhusen och hönshusen i städerna försvunnit, och ivriga steg trampa icke längre mellan tvättstuga och bagarstuga, brygghus och korvlagning till förrådsrummen, som på hösten fullpackades med vinterförråden. Ju mer städerna växa, trångboddheten tilltager och kommunikationerna förkorta de fordom långa avstånden till producenterna, dess mer hava husmödrarna befriats från att själva slakta och salta in, själva baka sitt bröd och inlägga surkål, själva koka hemmets sötsaker, bereda ljus, ättika, bläck och mycket mer. Genom brödfabriker, konservfabriker, delikatess- och charkuteriaffärer, teknokemiska produkter har skötseln av hushållet underlättats. Genom tekniska uppfinningar har hemmets uppvärmning, belysning och renhållning ofantligt förenklats. Genom symaskinen och konfektionsfabrikerna har en väsentlig del av det forna husmoderns dagsarbete fallit bort. Det var om forna tiders husfruar Schiller skrev att hon "reget ohn' Ende die fleissigen Hände" och — "ruhet nimmer".

Millioner paket DRICK FRIMÄRKS THÉ Säljes årligen

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Inf. gen. Göteb. Tandl.-Sällskap.
Tandl. Lisa Andrén
Vasagatan 5 B, Tel. 10919.
10—2, 5—7; lördagar 10—2.
Tandläkare KARIN THORLEIF
Kungsportsavenyen 29. Tel. 11789.
Vard. 1—2 el. efter överenskommelse.

EKSEM klåda, revorm m. m. borttages absolut av Skin-Cræm, 5:50 pr burk. Ex. Ansiktsmassös Wilhelmina Tholin, Vasaplatsen 2, 2:dra v. Tel. 3934.

Men hurudant är husmoderarbetet *i dag?* Det är icke mera så omfattande, tidskrävande och mödosamt som fordom. Det är icke mera en sluten och på en omfattande egenproduktion inställd huslig ekonomi. En mängd fordom i hushållet utfört arbete har övertagits av den fabriksmässiga massproduktionen. Hemmet är icke mer en förening av fabrik eller verkstad och bostad för familjen.

Är husmoderarbetet således i dag mindre än förut och har alltså dess värde för nationens ekonomi *minskats?*

Det synes oss vid första ögonkastet oemotsägligt att så är fallet, men icke desto mindre kan det förnekas. Ty tre nyuppträdande faktorer ha i stället neutraliserat följden av den kvantitativa arbetslättnad utvecklingen berett husmödrarna. Dessa tre faktorer äro, efter vad jag ser,

1) den tilltagande *bristen på arbetshjälp;*

2) *de växande anspråken på livet;*

3) den ökade fordran på husmoderns, hustruns och moderns egen *personliga utveckling.*

Först alltså bristen på *arbetshjälp.* Den är ju notorisk. Hållandet av avlönad arbetshjälp i hemmet har försvårats genom anspråken på förkortad arbetstid, bättre bostad, bättre förplägnad och högre löner. Döttrarna åter gå numera ut ur hemmet för att vinna en oberoende ekonomisk ställning och tillfredställa den nutida kvinnans behov av att var s. a. s. "sin egen herre". Otaliga husmödrar i en sådan ekonomisk ställning, för vilken sådant tidigare icke skulle komma i fråga, få under dylika förhållanden numera sköta sitt hushåll och hem utan eller med obetydlig arbetshjälp.

Men mera än detta betyda de växande *anspråken på livet.* Det är ju en stark stegring av kulturbehoven vår tid sett växa fram inom alla folklager och på de mest olika områden: med avseende å bostad, föda, kroppskultur, hygien, men också på det andliga området.

En förfinad smak ställer nu större anspråk på husmoderns kunskaper, eftertanke och uppfinningrikedom. Hygienen uppställer nya fordringar på utrymme, ljus, renlighet i hemmet. Ett ökat behov av komfort uppställer nya fordringar på hemmets inredning och bekvämlighet. Och också på det andliga området gör sig samma stegring i kulturbehoven gällande: i avseende å litteratur, konst, resor, deltagande i samhällslivet.

Bördan av dessa den moderna människans intensivare och mer förfinade anspråk på sin levnadsstandard bär i främsta rummet *husmodern.*

Såsom den tredje faktor, som neutraliserar den lättnad i det kvantitativa arbetet, utvecklingen skänkt husmodern, nämnde jag den ökade fordran på husmoderns *egen personliga utveckling.* Skall hon inte lämnas efter de sina, skall hon kunna deltaga i mannens och de uppväxandes intressen, så skall hon vara andligt rörlig och mottaglig, och hennes egen andliga tillväxt får icke i förtid avbrytas.

Vill man draga ett facit av vad som nu sagts, vore det, att husmoderns kroppsliga, materiella arbete påtagligen *minskats,* men att i samma förhållande hennes ledaruppgift, ansvar och psykiska börda *ökats.*

Må vara, att detta påstående hos många framkallar gensaga. Jag svarar därtill: denna utvecklingsprocess kan tydligen skönjas, även om den ännu är i sitt vardande. Husmoderarbetet har faktiskt i grund förändrat sin karaktär.

(Forts.)

PÄRLOR
JUVELER
i modern infattning fördelaktigast
hos
K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning
— är —
Göteborgs Aftonblad
Särskild, omväxlande avdelning för kvinnan och hemmet.
I varje nummer, värdefulla artiklar i olika frågor, berättelse, följetong, kåserier.
Pr kvartal 7.50 fritt hemburen.
Lösnummerpris 10 öre.

—::—

Sant.

Jag befann mig plötsligt mitt i samlingen. En samling av mellanbekanta och okända.

Konversationens vågor gingo redan höga. Det var nästan som fördes på tapeten.

— Och fru X. som fått det så tråkigt, sade en. Hon säger visserligen ingenting själv till någon människa, men ligger och gråter hela nätterna.

— Än Z:s då! Tänk de med sina jungfrur och sitt stora hus! Och nu sitter det lappar under alla möblerna.

— Ja, somliga ha det rysligt. Jag tänker på Y:s. Vem kunde tro det för ett par år sedan. Men nu är det i alla fall så. Hon sitter där övergiven, och han har rymt med — ja, kan ni bara tänka er med vem?

Och det dansar namn och historier omkring. Idel kända namn och idel fula tråkiga historier.

Jag försöker alltibland sticka emellan med något gladare, men möter bara nackar och blir behandlad som luft. Och jag ser att fru W., som introducerat mig i kretsen, skäms för att jag inte kan göra mig bättre gällande.

Det är en pinsam situation. Jag känner, hur jag liksom utplånas, blir likgiltig för omgivningen som en soffa eller en stol. Då gör jag ett hjältemodigt försök att rädda min ära och säger:

— Det är väl en märkvärdig historia den där med C:s!

Sex par ögon vändas omedelbart välvilligt mot mig, och sex tungor uppmana mig med eggande tillrop att berätta.

Och jag berättar. En intressant historia, full av underbara detaljer, som kommer auditoriet att tappa andan av spänning.

Vid en särskilt spännande passus ropar en åhörarinna förtjust:

— Åh, var det fru C. det. Just den historien har jag bestämt nyligen läst i någon tidning.

Fru W. sitter lamslagen av beundran. Jag har med ens hedrats med platsen som samlingens medelpunkt.

— Hur i all världen vet du så mycket om C:s? säger hon, då vi gå ned för trapporna.

— Jag! svarar jag. Jag vet icke vilka C:s äro, om jag så stupade på dem.

Fru W. står som fastklistrad vid trappstenarna och bara stirrar.

— Vet du inte? stammar hon... Men du berättade ju.....

— Jaså det, svarar jag nonchalant, ja, det sade jag bara för att ha något att säga.

Fru W. gör en förtvivlad gest.

— Men nu går man ju och tror att det är sant! utropade hon bekymrad.

— Än sen, svarade jag, det är väl lika mycket sant som allt det andra som berättades däruppe.

Men när jag kommit hem slår mig mitt onda samvete. Och jag sätter mig ned att skriva dessa rader.

Min historia var varken tråkig eller ful. Men felet med densamma låg däri, att den icke var herrskapet C:s historia, utan ett sammandrag i minnet ur — Greven av Monte Christo.

Ragna Peters.

—::—

SELMA SJÖBERGS DAMFRISERING
Grundad 1881 KUNGSGATAN 63 Tel. 4717
Specialitet: HÅRSKÖTSEL
Behandling med violetta strålar. Modern klippning och kamning. Brudklädsel
Omsorgsfull behandling. Billiga priser.

Bortom gravarna.

Av *DAGNY PETSCHLER.*

Han satt och höll hennes lilla brännande hand i sin. Han hade skickat bort sköterskan, ty denna natt, som läkaren sagt kanske var den sista, ville han ensam vaka. Lilian sov, den febersjukas lätta, oroliga slummer. Hon hade önskat få sin bädd framflyttad till fönstret. Gardinen var ej nedfälld, även det på Lilians önskan, och där han satt och såg ut i den stjärnklara senhöstnatten, kunde han se ett hörn av kyrkogården. Några gravvårdar lyste spöklikt vita. Snart skulle himlaranden, där bortom gravarna, färgas av det första, lätta morgonljuset. Den syn Lilian älskade, som för henne blivit till ett vackert löfte. Ty Lilian längtade bort — från det liv hon aldrig levat.

Var han helt utan skuld? Borde det inte varit hans osvikliga plikt att ha utmanat döden, kämpat till det yttersta för sin unga hustrus liv. I stället hade han förhållit sig passiv. Men — och det fanns ett men. Lilian älskade honom ej. Om hon blott gjort det, om hon blott haft mod att följa honom med trygg tillförsikt. Ja, då kände han, att han skulle haft kraft att kämpa, kraft att slita de bojor, som bundit Lilian under hela hennes liv.

Stundtals under månader fängslad vid sjukbädden som hon varit, hade hennes fars förmögenhet aldrig förmått skänka henne de förströelser, som komma andra unga flickor till del. Stackars liten! Han förstod så väl hennes handlingssätt, hennes tankegång. Lilian var utan skuld. Ända sedan deras barndom hade det, familjerna emellan, varit tal om, att de båda en dag skulle bliva ett par. Och vad var då naturligare, än att Lilian, när hon plötsligt fann sig ensam i världen, samtyckt att mottaga det skydd han erbjöd henne. Giftermålet hade knappast förändrat något i deras förhållande till varandra. För henne var och förblev han alltjämt den välmenande, äldre bror, hon alltid varit van att se.

Lika självklart hade det även i början förefallit honom. Ända in i det ögonblick då han bad Lilian bliva sin hustru, hade han bara följt en självskriven, redan utstakad väg. Han hade önskat, att hon skulle låta sin smak vara rådande vid inredandet av deras gemensamma hem. Men han hade ju sett hur besöken i de många affärerna tröttade ut henne. Och så hade han ensam åtagit sig uppdraget. Det var medan han gick där och sysslade i de små rummen, som en brinnande lust väckts hos honom att få göra henne lycklig. Att blåsa liv i någon fördold gnista inom Lilian. Få henne att känna — att älska honom tillbaka.

Det hade jämmerligt misslyckats. Han märkte ju själv alltför snart, hur ängsligt Lilian undvek allt det, som kunnat föra dem närmare varann. Och han hade kuvat sina egna känslor. Hur skulle Lilian också ha kunnat fatta denna lidelse, han knappast själv förstod.

Tre månaders äktenskap under vilka han sett henne långsamt tyna bort. Han hade försökt uppmuntra henne med ord liknande dem, man använder till ett sorgset barn. Och hon hade mottagit dem alla med samma stackars lilla trötta leende.

Nu.... Sedan.... Hur skulle hans eget liv gestalta sig? Det överföll honom plötsligt en vild önskan att få följa henne dit — där det ljusnar bortom gravarna.

Han spratt till. Han kände att Lilian vaknat och betraktade honom.

— Hur är det, liten?

Hennes blick var redig och lugn.

— Ronny, det är något, jag vill säga dig, nu — när det snart ej mer gör något, att du vet det. Jag har hela tiden förstått hur orätt det var att binda ditt liv vid något så ömkligt som mitt. Men jag kunde ej stå emot frestelsen, Ronny. Förlåt mig! Det var för mig ett helt livs lycka! Jag älskade ju dig så högt!

— — — —

Därute — bortom gravarna — färgades himlen av den första skära morgonrodnaden. Den, som för Lilian blivit till ett vackert löfte: Livsgryningen!

—::—

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.
för alltid på lager alla
VISKAFORS
fabrikat till fabrikspriser.

Brand- och Livförsäkrings-Aktiebolaget
SVEA
Göteborg.

TERRACOTTA & LACK.
Intet kan motsvara en elegant lackväska till den moderna rödbruna vinterkappan. Charmanta modeller inkomma dagligen.
Mycket varierande storlekar och enastående urval.
JOHN A. GAHM
Korsgatan 12 - Göteborg.

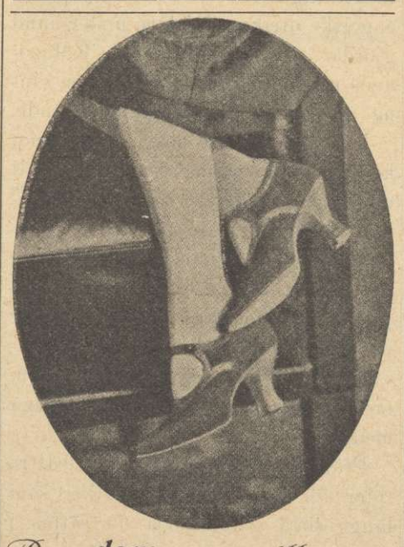
Den **dam** *som vill vara* **chic** *och* **elegant** *på* **foten** *köper sina skor hos*
CITY Skomagasin
Kungsgatan 51. Tel. 9179.

Med hösten kommer det dåliga väglaget. Barnen ha svårt att lära sig att torka av sig om fötterna. Utan Linoleummattor vore det omöjligt att hålla rent i tamburen och barnkammaren. Behöver Ni nya Linoleummattor, bör Ni icke försumma att gå in till "Linopeters", Kungsportsplatsen 2 och välja bland deras nyheter

•

Ett infalls lycka ligger i det öra, som hör därpå, men icke på den tunga, som säger det.

W. Shakspere.

—::—

Teater.

Oehlenschlägers underbara sagospel *Aladdin* skapades i en lugn tid och för en mänsklighet, som hade ro att höra sagor. När verket nu återuppstår på en modern scen inför en jäktad och blaserad nutidspublik märker man att det ligger åtminstone en yttre sanning i att tiderna förändrats. Om Aladdin i all sin förtrollande sagoprakt och rent allmänmänskliga djuphet icke numera förmår hänföra och fängsla i lika hög grad som under Oehlenschlägers dagar beror detta icke minst på att även dramats teknik undergått en genomgripande förändring sedan dess. Den verkningsfullhet man då byggde på ordflödet, vältaligheten, bygges numera på tystnaden, ordknappheten. Den korta repliken, som under en slags andlös spänning flyttar ett drama framåt, snabbt, obevekligt — det är tidens dramatik, den enda vi riktigt orka med. En teaterpublik av i dag vet så mycket att den ej behöver den längre orienteringen. En antydan — och händelsernas hjul kan sättas i rörelse! Man märker tämligen snart ändå om det är ett Ödets, av mästarhand skötta hjul, som mal fint och säkert eller bara ett vanligt marknadshjul, som snurrar på — kun til Lyst.

— — —

Det ligger emellertid äkta o. trolsk sagostämning över stycket sådant det framföres av Lorensbergsteatern. De många tablåerna utlösas på ett drömlikt sätt ur tystnaden och det konturlösa tomma gråmörkret för att efter ett ögonblick av rikt och fantasifyllt liv åter förtona och bytas i andra bilder. En utomordentlig regi och en mot sagan svarande praktfull utstyrsel för vilka Knut Ström har den stora äran. Främst bland mängden av uppträdande står Semmy Friedmann som Aladdin. I förgrunden återfinner man vidare Carl Ströms och Blickingbergs märkliga gestalter som resp. trollkarlen Nureddin och sultanen samt Tekla Sjöblom, Aladdins moder, och Anna Carlsten, prinsessan Gunare. Carlsten, prinsessan Gulnare. — En vacker stämningsfull avton!

—::—

Förlovar
eller
Gifter
Ni Eder, så annonsera det i
GÖTEBORGS MORGONPOST
Alla Edra vänner, läsa den tidningen.
Läst i varje bildat hem i västra Sverige.

C. L. Schmidts
Begravningsbyrå
24 KUNGSGATAN 24
Tel. 3623 — 14090 — 6607
ombesörjer på erkänt bästa sätt allt som tillhör begravningar.
Eldbegängeleföreningens expedition.

MERKUR-TVÅLEN
använd enligt bruksanvisningen giver ett storartat resultat.

Offentliga nöjen.

Stora Teatern.
Söndag kl. 1,30 billighetsmatiné:
Kyska Susanna.
Söndag kl. 8 för sista gången
"Sista Valsen."
Måndag ingen först.
Tisdag kl. 1/2 8 premiär:
Cleopatras pärlor.

Lorensbergsteatern.
Söndag kl. 1,30 e. m. Matiné:
Simson och Delila
Tragikomedi i 3 akter av Sven Lange.
Obs.! De låga biljettpriserna.
I afton kl. 7,30—11,10.
(Obs.! tiden).
Aladdin
Dramatisk sagodikt i 5 akter av Adam Oehlenschläger.

Lilla Teatern.
Lördag och Söndag kl. 7 och 9:
Malenas bröllop.
Söndag kl. 1,30 em. Billighetsmatiné:
Den stackars Herman.
Bilj. à 1.65 o. 2.65 kl. 12—2 och efter kl. 6. Tel. 7760.

Veckan 26/10—1/11
Kl. 7 o. 9 e. m. (sönd. 6, 7,45, 9,30)
PALLADIUM Barnförbjudet.
"THE IRON HORSE"
(Järnhästen)
med *George O'Brien* och *Madge Bellamy.*
RIALTO
"BANDOLERON"
med *Pedro de Cordoba* och *Renée Adorée.*

Pensionat och Thesalong
Carmen-Sylva
Avenyen 33, 1:a vån. Tel. 60448
Förstklassigt och hemtrevligt.
Frukost, middag och **supé** serveras såväl till abonnenter som tillfälliga gäster. *Kupongsystem.*

Just Ni ja,

måste nu prova Mustads Smörblandning *Iris-Extra* och Ni kommer att bliva nöjd, ja, storbelåten.

Iris-Extra står på toppen av alla smörblandningar. Dess utsökt delikata smak och ypperliga konsistens påminner mera om ett härligt mejerismör än om en smörblandning och dock kostar *Iris-Extra* blott ungefär hälften så mycket.

MUSTADS SMÖRBLANDNING

Iris Extra

— MEJERISMÖRETS ENDE LIKE

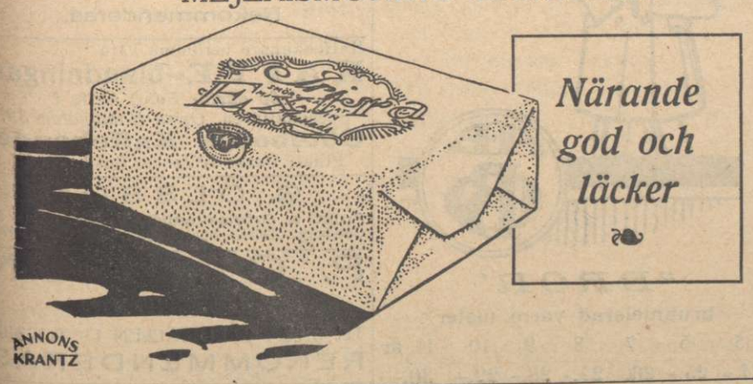

Stora Teatern har för den kommande veckan nytt program nämligen Oscar Straus-operetten "Cleopatras pärlor" vilken är en jämförelsevis ny skapelse — den hade sin urpremiär i Wien för två år sedan. Händelsen spelas vid drottning Cleopatras hov i Alexandria. Drottningens roll spelas här av Inez Köhler.

Lilla Teatern har även för nästa vecka folklustspelet "Malenas bröllop" på sitt program.

——::——

Barfotad måste man gå emot högmodet för att bekämpa det.

S:ta Birgitta.

Omkring den 24 okt.

Den 24 okt. har nog förlorat det mesta av sin betydelse för hemmen. Men även om assistentombytet numera äger rum tämligen godtyckligt med hänsyn till tiden, så är dock alltjämt hösten den tidpunkt då flertalet nyanställningar på det husliga området äger rum.

Detta förhållande har gjort en intervju med Arbetsförmedlingens kvinnliga avdelning helt naturlig.

Fröken Sohrne, som svarar för den nämnda avdelningen, gav beredvilligt alla upplysningar.

Tillgången på arbetskraft i allmänhet är god, men den *kunniga* arbetskraften är otillräcklig särskilt om man tänker på den åldersgräns uppåt flertalet husmödrar synas ha bestämt sig för, 35 år. *Över* denna gräns finns den bäst utvecklade och kunnigaste arbetskraften, men husmödrarne vilja i allmänhet icke reflektera på dem. Tidigare kunde dessa skickliga kokerskor påräkna goda hushållerskeplatser hos ensamma herrar, men dessa utsikter ha under de senaste åren försämrats. Den nämnda kategorien män nöjer sig nämligen numera i stor utsträckning med att äta ute och att för sin dubblett ha endast en städerska.

Svårigheten för en husassistent att redan i medelåldern trots skicklighet och de bästa rekommendationer erhålla sysselsättning är ägnad att göra det husliga arbetet mindre begärligt för de unga flickorna, när de stå inför valet av levnadsbana och söka den som erbjuder de bästa framkomstmöjligheterna.

I allmänhet står deras lust till kontoret, till lagret, butiken, fabriken men på alla dessa områden råder f. n. svår arbetsbrist. När flickorna i väntan på att förhållandena i dessa fack skola ljusna söka sig till det husliga arbetsområdet sakna de i allmänhet de erforderliga insikterna för att på ett tillfredsställande sätt kunna fylla en plats.

Den av hemmen mest efterfrågade arbetskraften är ensamjungfrun, som utför både en kokerskas och en husas åligganden.

Ett nytt namn är "barnhusan". Den som bär det är på samma gång barnsköterska och husa.

En likaledes ny beteckning är "dagflickan". Hon kallades tidigare "passflicka" men nu, när åldern höjts till 17—20 år, har hon fått namnet dagflicka. Hon utför alla förekommande göromål samt har utom lön även maten på stället men bor annorstädes.

En verkligt god arbetshjälp står särskilt de assistentlösa husmödrarne till buds i de rengöringsarbeterskor tvätterskor och strykerskor o. a., vilka alltid kunna erhållas genom Arbetsförmedlingen. De äro dugande, flitiga och behöva icke tagas för hel dag utan för just så många timmar man önskar.

Tjänarinnefrågan är husmödrarnes mest svårlösta problem.

Det förefaller dock som skulle ofantligt mycket kunna vinnas genom ett samarbete mellan just Arbetsförmedlingen denna stora tidsenliga och utomordentligt välskötta institution samt husmödrarne och assistenterna.

——::——

Inga blondiner mera?

— "För mycket mycket länge sedan levde en ung flicka, som var fagrare än alla andra, därför att hon hade himmelsblåa ögon och guldgult hår —"

Sådana sagor skola framtidens mödrar komma att berätta för sina brunhåriga småttingar, säger en känd vetenskapsman, d:r Alec Hrdlicka. I framtiden kommer det nämligen icke att finnas några blondiner, icke ens i länder på nordlig breddgrad.

Redan nu är den rent blonda typen mycket sällsynt, sällsyntare än man anar. Många av de blondiner, som man ser, äro nämligen konstgjorda — de bleka sitt hår med hjälp av kemikalier.

Även i länder, där den blonda typen är talrikast förekommande, kan man icke räkna med mer än en blond man på sexton mörklagda och med mer än en blondin på fjorton brunetter.

Rött hår är likaledes sällsynt. På hundra kvinnor ha i genomsnitt endast fem rött hår.

Ännu sällsyntare i nordliga länder är det ramsvarta håret. Proportionen här är en på hundra.

Den bruna hårfärgen i olika schatteringar är den förhärskande. På samma sätt förhåller det sig med de bruna, gråa, grönaktiga och brunfläckiga ögonen. Den blonda människotypen är ställd på avskrivning och skall snart nog återfinnas endast bland sagans under.

——::——

Städningen är alltid besvärligast om hösten och vintern — såvida man icke har Linoleummattor på alla golv och Vaxduk på hyllor och bord. Då går den nämligen alltid lika lätt. — Linoleum och Vaxduk köper man förstås alltid i stadens Specialaffär, "Linopeters", Kungsportplatsen 2.

*

Karaktärer av högre ordning äro sällan häftiga partimän.

L. de Geer.

*

Sanningen rättar sig ej efter oss, utan vi måste rätta oss efter henne.

M. Claudius.

*

Det är med musiken som med schackspelet. Drottningen (Melodien) har största makten, men utslaget giver konungen (Harmonien).

R. Schumann.

Insändarnes spalt.

Vad är en äkta man värd?

Den av Kvinnornas Tidning i förra numret citerade artikeln "Vad är en äkta man värd"? av den engelska författarinnan mrs. Chesterton har föranlett ett par skarpa bemötanden från läsekretsens sida. Då märket "Hanna G—on" i sitt inlägg uttalar förvåning över att Kvinnornas Tidning, som för kvinnornas talan, velat införa denna för mången ung hustru misshagliga artikel, vilja vi påpeka att densamma införts — *icke* såsom ett redaktionellt uttalande, utan som en utomståendes åsikt i ett synnerligen aktuellt och för livsförhållandena ingalunda oviktigt ämne, vars sakliga diskuterande icke kan skada någon av parterna.

Och härmed överlämna vi ordet åt de ärade insändarna.

Signaturen Hanna G—on skriver:

"Mrs. Chesterton behandlar ett extremt fall, som egentligen ej behövde diskuteras. Kvinnan i hennes artikel, som fordrar, att mannen skall underhålla henne, när han trött och kanske nedstämd kommer hem från sitt arbete, hon är ett fantasifoster som i verkligheten ej finns till. Äkta makar som älska varandra, ta hänsyn till varandra, det behöver ingen människa lära dem. Men en sak förvånar mig, nämligen den: att Kvinnornas tidning, som för kvinnornas talan, tar upp en artikel i sina spalter, där det heter att mannen lätt kan finna förståelse hos en annan kvinna. Tror Ni att en ung hustru t. ex. som regelbundet läser Eder tidning, känner sig behaglig till mods vid läsningen av något sådant? Där ha vi den farliga punkten: att föra unga, oskyldiga varelsers tankegång in på spår, där de endast kunna taga skada till sin själ. En man, som älskar sin hustru, uppfostrar henne, i fall hon icke handlar rätt, och 99 av 100 fruar ta lärdom av vad männen säga. Och så är det också tvärtom: handlar mannen oklokt, så fostras han av sin fru, tills han förstår att han måste behandla henne så som hon bör behandlas. Och jag för min del svarar ja och återigen ja, att en hustru har rättighet att begära, att mannen skall ta hänsyn också till hennes sinnesstämning. Därför äro de äkta makar och fullt lika berättigade. Engelskan Mrs. Chesterton har gammalmodiga åsikter. Var försiktig, viskar hon i öronen på sina medsystrar. Med sina "goda råd" åstadkommer hon motsatsen av vad hon åsyftar. Och så göra alla (märkvärdigt nog mestadels kvinnliga författare) som skriva böcker, i vilka till kvinnan gives allehanda recept sådana som: hur fängslar hustrun sin man, etc. etc. Männen giva varandra inga goda råd på detta område, trots att de ibland så väl skulle behövas. De ha annat att tänka på.

I genomsnitt är den äkta mannen nämligen god. Det är oftast han som sprider trevnad i hemmet på grund av sitt goda, sunda humör. Vad beträffar den "andra kvinnan" så existerar en sådan icke för ett normaläktenskap, utan blott i 25-öresromaner eller där äktenskapet ingåtts av andra än ideella skäl, men i sådant fall finns även "den andre mannen", vännen i huset eller vad man skall kalla honom. Det finns lika många fall med den "andre mannen" som med den "andra kvinnan".

Den man Mrs. Chesterton skriver om är nyckfull och oberäknelig, ett undantagsfall. Det är i verkligheten kvinnan som på grund av ett känsligare sinnelag är nyckfull och ömtålig, icke mannen, som måste behandlas med stor försiktighet.

En hustru lyssnar gärna till goda råd av utomstående i fall hon ej behandlar sin man riktigt, men pratas det för mycket om denna ömtåliga punkt, så kan det lätt hända att vederbörande ådrager sig hennes ovänskap".

Hanna G—on.

*

Fru Julie Gram skriver:

Jag läste mrs. Chestertons i förra numret citerade artikel: "Vad en äkta man är värd". Det var en förbluffande lära för att komma från en dam, och allra högsta grad förbluffande, om man betänker att damen ifråga är gift.

Artikeln är tydligen skriven de äkta männen till behag. Men om jag vore en äkta man, skulle jag icke alls känna mig tilltalad av att betraktas som en tillgång av min fru. Hellre då en Robinson Crusoetillvaro på en av Söderhavets ensligaste öar!

Mrs. Chesterton resonerar tydligen som så att mannen *ger* kvinnan hemmet. I vederlag för denna storartade gåva äger hon att på alla sätt skydda, vårda och uppmuntra eller — för att smyga närmare mrs. Chestertons tankegång — smörja denna automat, som bl. a. tillförsäkrar henne ett sorgfritt leverne. Krånglar automaten, skall hon icke bråka, utan fortfara att kärleksfullt och uppfinningsrikt sköta den,, ty — här höjer mrs. Chesterton varnande handen — "om icke kan det lätt hända att en man finner förståelse och ett hem hos en *annan* kvinna".

Godmorgon, mrs. Chesterton! För att få de äkta fruarna att anamma Er älskliga lära, leder Ni dem fram till den hotande avgrunden: Kanhända! Men det kan ju i så fall inträffa att också denna andra kvinna är en bristfällig varelse, och hur många hem och kvinnor skall en stackars "tillgång" räcka till för i längden?

Det är för rästen mycket nytert av Er detta, mrs. Chesterton, att uppfatta äktenskapet som en slags donerad institution, vilken ger endast kvinnorna förmånerna.

DAM-Känger Realiseras oerhört billigt.

Åbergs Södra Larmgatan 13.

Knut Heurlins Hemslöjd
KORSGATAN 8. Telefon 101 18.
Möbeltyger billigt.

(Eftertryck ej tillåtet). Med ensamrätt för Sverige.

Allahs vilja.

Av *KATHLYN RHODES.*

Översatt av *Sigyn Frydén.*

9

Fru Lassen och hennes gäst sutto ute i trädgården i hennes förtjusande hem i Yorkshire. T. o. m. i Norden kan sommaren bringa det yppigaste överflöd ibland, och rabatterna voro fulla av ljuvligt doftande blommor, granna purpurröda nejlikor trängdes med sina enklare släktingar de vita, rosor och liljor, rödglim och fingerborgsblommor, gula lejongap och vita prestkragar blandade sina växlande färger med varandra i den behagliga harmoni, som endast naturen kan frambringa.

På lite avstånd bildade en tät grupp av Islandsvallmor en lysande fläck av brandrött och guld, och stora klungor av Canterbury-klockor, blå, skära, violetta och djupröda, bidrog till färgsymfonien med ännu några toner.

Gräset var jämnt och mjukt som silke, och de gamla cedrarna, som kantade gräsplanen, ärevördiga och ståtliga med stora lummiga grenar.

Fru Lassen älskade sitt hem, det gamla huset övervuxet med jasminer, till vilket hon kommit som brud för nära trettio år sedan, och hon lämnade det ej gärna för många dar i sänder. Cheyne var en gammal vän till hennes son, och endast för det skälet skulle han kunnat vara säker om ett välkommen från ynglingens vackra, mörkögda mor, som ännu, fast hon för länge sen lämnat den första ungdomen bakom sig, hade kvar det behagfulla och tilldragande sätt, som utmärkt henne under hennes flicktid.

Men hon var verkligen fästad vid sjömannen och hade understött Lassens inbjudning till honom nu i juli så hjärtligt, att han tagit undan ett par dar från sin korta permission för att fara norrut.

— Havet är inte alltid en pålitlig vän, sade han slutligen till svar på hennes sista ord. Till och med jag, som älskar det, vet det. Och det har varit mycket grymt mot er. Det kan jag inte förneka.

— Ja, sade hon, mycket grymt. Tre liv, herr Cheyne — det är en betydande skatt, som havet tagit, tycker ni inte det? Och när jag då tänker på min gosse — —

Hon avbröt sig och satt tyst ett ögonblick. Så talade hon långsamt. När Ronald föddes, bad jag till Gud, att han inte skulle få smak för sjölivet som hans far och morfar. Jag kan inte säga, herr Cheyne, hur jag led under hans första barnaår. Min man längtade och hoppades förstås, att han skulle visa lust för sjön, men min far och bror hade då redan drunknat, och jag tycktes känna på mig redan då, att måttet ännu inte var rågat för mig. Min man dog, när Ronald bara var sju år gammal, och jag önskade då så mycket mera lidelsefullt, att han nu en gång för alla skulle få avsmak för ett så olycksbringande yrke. Men jag vågade inte hoppas på det ens då. Jag kände mig viss om, att det friska livet på sjön skulle locka honom också en dag. Och allteftersom dagarna gick och han inte syntes ha någon tanke på sjölivet, så sade jag till mig själv: "En dag kommer det nog ändå — hans fars ande skall nog kalla på gossen, och han kommer att lyda.

Hon lutade sig framåt i stolen med ögonen fästade på det blekgula skimret, som ännu dröjde kvar på himlen bakom cedrarnas mörka grenar.

— Men tiden gick, och det gällde att välja skola. Jag hade naturligtvis väntat, att han efter förberedande klasserna skulle vilja gå över till ett skolskepp, en sjökrigsskola — den vanliga gången, ni vet. Men när jag till sist i förtvivlan vågade mig på ämnet med pojken, svarade han genast, att om jag inte hade något emot det, skulle han hellre vilja gå i en vanlig skola, eftersom han inte kände någon dragning till sjön. Ni kan nog tänka er, att jag inte var sen att ge mitt samtycke utan endast frågade honom, vilket läroverk han skulle vilja söka inträde i, och då jag hörde, att han om möjligt önskade följa med några

A. Lundblads
BEGRAVNINGSBYRÅ
12 KUNGSGATAN 12
Tel. 11045, 776 ankn. bost.
Ombesörjer hela begravningar.
Svarta och vita kistor... Från kr. 30:—
Svepningar ..... „ „ 8:—

För en rationell hårvård
erfordras regelbundna tvättningar med
YvY-Shamponeringspulvret,
som renar håret och hårbottnen, förlänar håret en vacker glans, gör det yvigt och lätt friserat.
Säljes över allt.
A.-B. Y v Y - Fabriken, Ystad.

Om man skulle djärvas tänka, att även mannen hade en smula fördel av den? Han skall ju leva. Men för detta behöver han icke en hustru, säger Ni. Mycket rätt — åtminstone icke den han har. Han kan ju alltid få en annan! Och ännu en nedstämmande möjlighet: han kan leva ungkarl. Med andra ord — i stället för att dela sin inkomst med *en* kvinna, som tar vård om hans intressen och honom själv, kan han vid behov anlita ett antal avlönade personer. Härigenom slipper han den vedervärdiga känslan att exploateras. Ty alla dessa människor, det kan man vara övertygad om, betjäna honom fullständigt oegennyttigt. Och när han kommer hem till sin dublett på kvällen, behöver han icke befara att en pratlysten hustru sitter och väntar på honom för att genom sitt fadda pladder, sina olämpliga frågor driva honom ända ut i en skilsmässas alla obehag.

Förstår jag Er rätt, mrs. Chesterton, borde varje gift kvinna, som vill behålla sin man, genomgå en slags andlig och lekamlig akrobatkurs, för att vid alla tillfällen finna de rätta attityderna och lämpliga orden för sin makes sinnesstämning.

"Vad en hustru i våra dagar bör ha i minne" säger Ni, "är att hennes make är en mycket värdefull men ingalunda säkerställd tillgång. Om hon icke är medveten om hans värde, så finns det många andra kvinnor, som förstå det och äro mer än villiga att visa honom det".

Och för undvikande av denna katastrof utdelar Ni en hel del goda råd och säger bl. a.: "En klok kvinna bör ha på känn, när hennes man vill vara i fred". I motsats till de enfaldiga och vanvördiga hustrur, som i maken se en jämställd kamrat, som de när som hälst och utan risk kunna inleda ett samtal med, synes Ni med passande andakt betrakta den där bekanta scenen, då den äkta mannen kommer hem för att med en tidning och cigarr isolera sig i husets bekvämaste stol. För edra hänförda ögon är det TILLGÅNGEN som sitter där. Husets värdefulla, men tyvärr ingalunda säkerställda tillgång. Ett oförsiktigt ord av hustrun och vips — stolen kan vara tom, och tillgången fångad av ett par andra av de tusentals kvinnohänder, som girigt sträcka sig efter den.

Och efter upprullandet av en hel del värdefulla råd och fasansfulla möjligheter, utropar Ni patetiskt:

"Må den kvinna, som lyckats bli gift, ägna sin man åtminstone lika stor uppmärksamhet och omvårdnad som sin hy".

O, mrs. Chesterton! Jag häpnar över den säkerhet och elegans, varmed Ni i dessa ord slutför eder ädelmodiga och väckande kamp för världens — "Tillgångar". — De äro sannerligen hårt prässade, isynnerhet av den gifta kvinnan. Och det enda, som möjligen skulle vara ägnat att förvåna i hela ert mäktiga försvarstal är att Ni själv är gift. Och efter genomläsandet av er artikel bibehåller jag åtminstone en, men fullkomligt orubblig övertygelse, nämligen att Ni måtte ha en utomordentligt vacker hy.

Julie Gram.

—::—

Nyutkomna böcker.

Fru Endres Kokbok är en boknyhet, som i dagarna utkommit på P. A. Norstedt & Söners Förlag.

Boken utgör en utvald samling matrecept, vilka under en lång följd av år prövats i fina svenska och franska kök. Den innehåller även recept på bröd, tårtor, bakelser och småbröd.

Samtliga recept äro tydligt uppställda och tillredningen noggrant beskriven, så att även den mest oerfarna husmor kan få en tillförlitlig hjälp såväl vid val av rätter, som ock vid tillagning av varje anrättning. Boken innehåller dessutom matsedlar för fina middagar samt goda råd.

Boken, som är inbunden i ett gediget klotband, kostar 5 kr. 80 öre.

På samma förlag har utkommit en annan kokbok *"Matrecept för hem och skolkök"*.

Författarinnorna till arbetet, skolkökslärarinnorna Sigrid Petré och Eva Borggård, meddela i företalet, att de matrecept som här lämnas under flera år avprovats vid skolköksundervisning och sålunda äro fullt pålitliga. De äro avsedda för 4—5 personer. Ett betydande antal förslag till matsedlar lämnas även i boken, vars pris är kr. 2: 25.

—::—

Linoleum-Mattor ALLA KVALITÉER Största mönsterurval
Påläggning utföres av fackmän under garanti.
Fernissa, Bonvax, Golvmoppar & Olja m. m.
A.-B. CARL JOHNSSON - Kungstorget

Sedan mer än 10 år tillbaka

Samtliga 6 skoputsare på Hotell Continental i Stockholm, ett av Sveriges största och förnämsta hotelletablissement, använda — enligt vad de meddelat oss — uteslutande Viking skokräm. "Det stora antalet skodon, vilka alla skola göras snygga och fina på minsta möjliga tid, har gjort det nödvändigt för oss att hålla en skokräm, som arbetar både snabbt och väl samt är lätt att hantera. Vi ha prövat många sorter och vi ha stannat för VIKING SKOKRÄM såsom den i alla avseenden bästa. Sedan mer än 10 år tillbaka använda vi därför uteslutande Viking.

Alla våra hotellgäster äro lika nöjda som vi, det veta vi, ty annars hade vi nog fått höra klagomål."

Fru Anderson är utomlands med sin unga dotter. Bland gästerna på det schweiziska pensionatet där hon bor befinner sig också en fransman.

Jag har alltid hört berättas att fransmän äro jordens artigaste folk. säger fru Anderson på den stapplande franska hon har svagt i minne från skoltiden,men nu skall jag giva en fråga, som skall sätta er förmåga att ge ett älskvärt svar på det hårdaste prov. Nåväl, ni är ute och ror med mig och min dotter. Båten kantrar och där ligga vi alla tre i vattnet. Ni kan rädda endast en av oss. Vem räddar ni, mig eller min dotter???

— Madame, svarar fransmannen. Jag räddar *er* för att sedan återvända till er dotter och *dö* med henne!

Fru Anderson tvivlar sedan den dagen icke på att fransmännen äro världens artigaste män.

*

Ute på promenaden.

Ena herrn: — Nej, se en sådan vacker barnsköterska!

Andra herrn: — Tst, det är kanske mamman själv.

Dumheter, det ser du väl att det är barnsköterskan — hon bryr sig ju inte ett dugg om barnungarne.

—::—

Margarin.

En av hushållets nödvändigaste och drygaste utgifter är i våra dagar smöret. Med sällspord fasthet fortsätter det att hålla sitt höga pris. För stora hushåll, där smörkonsumtionen icke kan begränsas under ett visst maximum, har utgiften för denna enda vara blivit alltför betungande och inkräktande på de för andra livsmedel bestämda utgifterna. Man har sålunda i många fall faktiskt tvingats att övergå till det långt prisbilligare margarinet.

Steget har emellertid icke varit så svårt. Margarinfabrikationen slår vid denna tidpunkt det ena rekordet efter det andra i fråga om frambringandet av en ren, aptitlig och ur smaksynpunkt med natursmöret likvärdig produkt. Skillnaden ligger endast i priset och i någon mån i näringsvärdet. Men vad som besparas genom inköp av margarin i st. f. av äkta smör kan med fördel användas till förskaffande av andra närande och för matsedelns omväxling värdefulla livsmedel såsom ägg, grönsaker, frukt m. m.

Margarinets uppgift blir, liksom smörets, att göra brödet smakligare och saftigare. Sedan detsamma så fullkomligt som nu utan all bismak imiterar det verkliga natursmöret är detta önskemål uppnått. Det ligger icke längre någon försakelse i att använda margarin till smörgåsbordet, när detta exempelvis håller den höga halt som Mustads extra fina smörblandning Iris Extra. Bland de många utmärkta margarinblandningar som finnas i marknaden torde denna vara en av dem, som närmast träffat det fina mejerismörets rena och friska smak. Övergången till margarinet blir under sådana förhållanden icke ens ett tvång, utan sker frivilligt och med nöje, så mycket mer som den stränga kontrollen över margarinfabrikationen garanterar varans absoluta renhet och prisbilligheten tillåter ett i våra dagar välkommet överskott på den i hushållet annars dryga smörutgiften.

—::—

SWALANDERS KAFFE
KUNGSGAT. 17. TEL 3658 KORSGAT. 13. TEL 5167.
BAZAR ALLIANCE 132-133 NILS ERICSONSGAT. 24

BERTHA ANDERSON
15 Korsgatan, Göteborg.
Stort urval av vackra **Ylletyger, Viyella** i ylle och bomull, **Bomullsflaneller.** Handvävda, färgäkta **Bomullstyger, Hvita Väfnader,** bästa fabrikat. **Strandkoftor, Lahmans Tricotunderkläder, Strumpor, Underkjolar, Snörliv, Reformliv, Näsdukar, Allmogegardiner,** stort urval, **Möbeltyger, Borddukar,** stor sortering, vackra mönster, **Linneduktyger,** bästa fabrikat. **Handdukar, Sängtäcken, Filtar, Sticktäcken. Prima Ylle- och Bomullsgarner.**
Å helt stycke 10 %, samt å stufvar. • Till Tricotstickerskor lämnas rabatt å garner.

Gyllenhamars
PATENTERADE
HAVREGRYN.
Spara tid. — Färdigkokta på 3 à 4 min. — Spara bränsle.
OBS.! VÅR HYGIENISKA FÖRPACKNING. OBS.!

kamrater till Repton, ställde jag om, så han fick komma dit.

Lassens vissling, då han kallade på sina hundar, hördes nu på avstånd, och hans mor fortsatte lite brådskande sin historia.

— Nå väl, herr Cheyne, ej ens då kände jag mig lugn. Ni vet inte, vad vi kvinnor ha att gå igenom ibland. Jag tror, att en mans liv med all dess spänning och ansträngningar, t. o. m. i krig och faror på havet, ej kan vara så prövande som vårt, som till stor del består av väntan. En oviss väntan är det svåraste av allt, och vi kvinnor få så mycket av den sorten, tyvärr! Men till sist kom den tid, då bördan skulle lyftas från mitt hjärta. Ronald talade om för mig under sin sista termin i skolan, att han beslutat sig för att studera medicin. Och — hon log, men hennes läppar voro bleka vid minnet av allt vad hon genomgått under de långa väntans år — om jag bara vetat det, han hade alltid önskat bli läkare men hade inte vågat tala om det för mig, emedan, som han sade på sitt okonstlade sätt, människor brukar ändra sig ibland. Och han ville inte, att jag skulle tycka han var ombytlig. Men nu var han säker på sin kallelse, och nu tyckte han det var bäst att tala om det för mig, så att jag kunde hjälpa honom att ordna med hans studier. Och naturligtvis gjorde jag det — gladeligen. Ni vet, hur bra han redde sig med sina examina. Aldrig någon lysande framgång precis men heller inga nederlag. Ett stadigt, regelbundet arbete och ett tillfredsställande resultat.

— Ni är lite stolt över honom i alla fall, inte sannt, sade Cheyne leende, i trots av hans brist på lysande framgångar?

— Å ja, hon log och rodnade svagt, naturligtvis är jag det! Varför inte? Och han är en favorit vart han kommer, det är inte bara jag, som är svag för honom. Men — hon suckade lätt — ni kan förstå, hur mitt mod sjönk, då han berättade för mig vid slutet av sin studietid med samma lugna min som alltid, när han kommit med sina viktiga meddelanden, att han ansåg, att ett eller par år som skeppsläkare skulle vara en bra början på hans bana. Han hade blivit lite överansträngd och var lite nere för tillfället, och det var ju visst en god idé. Men — det var ingen glad underrättelse i alla fall! Visst är hans liv hans eget, han kan ju använda det som han vill, och jag gjorde inget försök att avråda honom. Men, herr Cheyne — hennes röst blev ostadig — nog har han väl rest nog och sett nog nu? Havet har varit barmhärtigt hittills — men det finns en gräns. Och fast min gosse hittills haft lycka med sig, så kan jag aldrig känna mig riktigt lugn, förrän han lämnar havet på allvar.

— Jag förstår er naturligtvis, sade Cheyne. Men ändå, fru Lassen, jag hoppas ni ursäktar, om jag säger det, tror ni inte, att ni överdriver risken en smula? T. o. m. på land kan man vara utsatt för en hel del faror, som ni vet. Och man kan ju mista livet genom "Försynens skickelse" likaväl på land som på havet.

— Ja, sade hon med ett leende, som gjorde henne ung på nytt, ni har rätt förstås. Men så är ju ni sjöman och jag bara en sjåpig mamma. Därför ska jag inte be er försöka övertala Ronald mot er vilja, men ändå om det blir något lämpligt tillfälle —. Hon avbröt sig, då doktor Lassen i detsamma kom tvärs över gräsplanen, och välkomnade honom med ett leende.

— Jaså, du är tillbaka nu. Haft en trevlig promenad?

— Tack, mycket! Han talade lågt och milt som vanligt. Det är senare än jag trodde. Strax middagstid kan jag tro. Jag ser du är klädd. Det är väl bäst, att jag går och gör mig i ordning också.

— Ingen brådska, sade hans mor och drog åt sig sina kjolar, då hon reste sig för att gå in. Det är inte så sent än. Du har tid att röka en cigarett åtminstone.

Hon log mot de båda unga männen och fortsatte sin väg fram mot huset mellan de brokiga blomsterrabatterna. Vid en rosenbuske stannade hon och bröt några snövita blommor, som hon fäste vid sitt bröst.

—::—

(Forts.).

Total
Slutförsäljning
av
STUVAR
i ylle och bomull, passande till kostymer, överrockar, dräkter, kappor, klädningar, barnkläder m. m., samt
RESTPLAGG
av herrkläder, herr- och damregnkappor, skinntröjor och skinnvästar m. m.
bortslumpas till kolossalt låga priser.
Å YLLEFILTAR
lämnas å förut kända låga priser 10 proc. rabatt.
S. ERICSONS KLÄDESLAGER.
KUNGSGATAN 32, 2 vån., hörnet av Magasinsgatan. Öppet 8 fm.—7 em.

Beställningar på
Rottingflätning
mottagas tacksamt. Arbetet hämtas.
Telefon 236, 11510.
Vanföreanstaltens Yrkesskola.

JOSEF GRIMMS
Damskrädderi.
Kungsgat. 9 c. Rekommenderas.
OBS.! 1:sta klass arbete. Moderata priser.

JORDGUBBAR
i sockerlag, varje burk avsedd för 5 personer kr. 1:50. Jordgubbsylt och Hallonsylt, 1 lit. syltade bär i varje burk kr. 1:75. Under Oktober mån. lämnas 2 burk. Jordgubbar och 2 burk. sylt för kr. 5:—, fraktfritt så långt lagret räcker. Order å 10 kr. 1 burk Apelsinmarmelad i present. Efterkrav eller förskottslikvid.
Hj. Landins, Saft- & Fruktkonservfabrik, Mosås.

Arla Mjölk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

"BROR"
brunmelerad varm ulster.

5	6	7	8	9	10	11 år
24.-	25.-	26.-	27.-	28.-	29.-	30.-
		12	13	14 år		
		31.-	32.-	34.-		

Berlin's
Fisktorget.

Glöm ej
att ni hos **A. MAGNUSSON,** Bazar Alliance 55, gör de fördelaktigaste inköp av **konserver** och **rökt lax** m. m.
Vid inköp av minst 6 askar sillinläggningar lemnas 10 % rabatt. — För prima varor garanteras. TEL. 45 70.
Ingång till butiken närmast från Bazargatan.

A. Ellwén
Kött- och Fläskaffär
Saluhallen 133. Telefon 4481.
OBS!. Prima varor. Billiga priser. Redbar behandling.

Färsk Fisk
Hansson & Silfverstrand
FISKAFFÄR
Bazargatan 8. — Tel. 95 80, 15 380

Hotell & Pensionat
Clara Johansson.
Kungsgatan 51, Stockholm.
Ljusa hemtrevliga rum. Moderata priser. Förstklassigt! Centralt!
Rikstel. 13554. Norr 24241.

Slitstarka
Flick- & Goss-SKODON
för skolan och hemmet.
Bäst och billigast hos
Hedströms
10 Södra Larmgatan 10.

BREVLÅDA.

S. B—n. Malmö. Ifrågavarande nummer är tyvärr utgånget.

Pennskaft 94. Som vi redan ligga i underhandlingar med ett annat "pennskaft" rörande en artikel i frågan, måste vi tacksamt avböja.

Alix. Det är tydligen lättare att grina anonymt än att tala allvar offentligt. Gick i papperskorgen.

A—d S—g. Vi hälsa stormsvalan välkommen!

R. P—l. Var ej ledsen! Det hela går alldeles över vederbörandes horisont.

—::—

På grund av i sista stund inströmmande annonser har en del textbidrag måst överstå till ett kommande nummer.

—::—

BLÅ PORTEN
Drottninggatan 29
1:sta klass Frukost-, Lunch- & Middagsrestaurant samt Caféservering.
Öppet även söndagar.
Vällagade rätter för avhämtning till billiga priser.
Tel. 14556.

A. J. Ahlbergs
Kött- & Fläskaffär
Saluhallen 125—126. Tel. 4896.
Rekommenderas.

Kaffekännare berömma våra
KAFFE-blandningar.
Köp därför Edert kaffe i
Specialaffären, *Östra Hamngatan 39.*
Göteborgs Kaffehandel
Filial: Bazar Alliance, Butik N:o 95.

-- G. OLSSON --
Frukt- & Grönsaksaffär, V. Hamngatan 23, Göteborg. Telef.: Butiken 9917. Bostaden 20725.

P. OLSSON
Slakteriaffär
Tel 3108. SALUHALLEN 1 Tel. 3108.
REKOMMENDERAS.

C. A. STRÖMBOM
Lilla Korsgatan 2
Grundad 1862 GÖTEBORG Grundad 1862
Telefon 868, 17243.
Försäljer i parti och minut
Smör, Ost, Margarin och Ägg.

Vid Fiskinköp
Kom ihåg
A. SVENSSONS FISKHALL
Grönsakstorget 2. Tel. 5438, 5436.
Filialen Tel. 15324.